

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Ловеч, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
РАДОСЛАВ А.

при участието на секретаря ХРИСТИНА ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора Ц. М. П.
като разгледа докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20234300600163 по описа за 2023
година

за да се произнесе, съобрази:

С присъда № 147/31.10.2022 г. по НОХД № 963/2021 г., РС-Плевен е признал подсъдимия В. Д. З., с ЕГН *****, за виновен в това, че на 14.01.2020 г. в гр. Плевен, бул. „Г.К.“, № 39, до блок „****“, без надлежно разрешително, издадено от органите по чл. 16 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и в нарушение на чл. 30 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП - в сила от 03.10.1999г., обн. в ДВ бр.30 от 02.04.1999г., посл. изм. ДВ бр.24 от 22.03.2019г./ държал високорисково наркотично вещество „амфетамин“ /съгл. Приложение №1 към чл. 3, т. 1 от списък I - растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС №293/27.10.2011г., обн. в ДВ бр.87/04.11.2011г.,

посл. изм. и доп. ДВ бр.41/21.05.2019г. на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите/, с нетно тегло 7. 091 грама, на стойност 212.73 лева, поради което и на основание чл. 354а, ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 1 и чл. 54 от НК го осъдил на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, която да заплати в полза на държавата.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода на В. Д. З. за срок от три години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК е осъдил подсъдимия В. Д. З. да заплати по сметка на ОД на МВР Плевен съдебно-деловодни разноски в размер на 168.43 лева и по сметка на РС-Плевен съдебно-деловодни разноски в размер на 124.00 лева.

Съдът е отнел на основание чл.354а, ал. 6 от НК във връзка с чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК в полза на държавата веществените доказателства, а именно - 7. 006 гр. амфетамин - остатък от извършения анализ, намиращи се на съхранение в Централно митническо управление, отдел МРР-НОП.

Съдът е отнел на основание чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК в полза на Държавата веществените доказателства, а именно - 1 бр. прозрачно, самозалепващо се, полиетиленово пликче с размери 5 см. на 7 см., поставен в голям полиетиленов плик, именуван „изследвано вд“, които следва да бъдат унищожени като вещи без стойност, след влизане на присъдата в сила.

Пред настоящата инстанция е постъпила въззивна жалба от адв. З., защитник и процесуален представител на В. Д. З., с която моли да се уважи въззивната жалба по изложените в нея аргументи.

В съдебно заседание представителят на ОП-Ловеч даде заключение да се постанови решение, с което да се потвърди решението на първата инстанция.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с адв З. и молят да се постанови нова присъда, с която да се отмени първоинстанционната присъда и да се постанови друга, с която З. да бъде признат за невиновен и оправдан за престъплението, за което е осъден.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата въззивна жалба, събраните по делото доказателства и като извърши служебна проверка на

присъдата, намира за установено следното :

РС-Плевен е допуснал отстранимо съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 и 3 НПК, а именно присъдата е постановен от незаконен състав. Това нарушение винаги води до отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда на основание чл. 335, ал. 2 НПК. По делото са направени искания от адв. З. за отвод на съдията докладчик на основание чл. 29, ал. 2 НПК /л. 40, л. 125, л. 157/, които са били основателни. Съдът е оставил без уважение тези искания.

В разпоредбата на чл. 29, ал. 2 НПК е въведено задължение за състава на съда или член от състава на съда да се отведе от разглеждане а делото, ако поради други обстоятелства /извън посочените по ал. 1/ може да се счита предубеден или заинтересован пряко или косвено от изхода на делото. Тази инстанция прима, че присъдата е постановена от незаконен състав, тъй като съдия Кирилов е следвало да се отведе от делото на основание чл. 29, ал. 2 НПК. Основна предпоставка за справедлив съдебен процес съгласно разпоредбите на чл. 6 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС) и чл. 10 от НПК е разглеждането и решаването на делото да се осъществи от независим и безпристрастен съд. / Решения на Съда в Страсбург по делата Salov v. Ukraine - 06.12.2005; Kleyne and others v. The Netherlands – 06.05.2003; Ц. - Г. срещу България – 15.09.2015 г.; Piersack v. Belgium -01.10.1982; Miracle Europe UFT v. Hungary -12.04.2016; Findlay v. UK – 25.02.1997 г.; Thorgeir Thorgeirson v. Iceland -25.06.1992; Langborger v. Sweden -22.06.1989; Kyprianou v. Cyprus -15.12.2005 г. и др./.

По делото са налице обективни данни и реални обстоятелства, от които може да се направи извод, че съдия Кирилов е предубеден. Безспорен е факта по делото, че адв. З. и съдия Кирилов се познават от дълги години и адв. З. е изпълнявал функциите на Зам. Административен ръководител на РП-Плевен, а съдия Кирилов е бил мл. прокурор /писмо с вх. № 3644/23.06.2023 г. от Районна прокуратура – Плевен/. На следващо място, съдия Кирилов е бивш съпруг на ЧСИ Кирилова /Удостоверение от Община Плевен изх. № ГР.28-153/28.06.2023 г./. От представените пред тази инстанция и приети като писмени доказателства /Разпореждане на СГС от 13.03.2018 г. по НОХД № 523/2018 г.; Обвинителен акт по пр.пр. № 570/2016 г. по описа на

Специализираната прокуратура; Присъда на Специализирания наказателен съд по НОХД № 523/2018 г.; Присъда № 260000/29.04.2022 г. на Апелативен специализиран наказателен съд/ се установява, че адв. З. е подсъдим по делото, по което е пострадала бившата съпруга на съдия Кирилов. От писмените доказателства пред тази инстанция /Договор за наем от 24.09.2013 г. и Постановление за възлагане на недвижим имот от 29.11.2019 г./, е доказано обстоятелството, че ЧСИ Кирилова /бивша съпруга на съдия Кирилов / е изнесла на публична продажба недвижим имот, обитаван от въззивника, извършена е публична продажба на имота и е съставено Постановление за възлагане на имота. Тези данни обуславят конфликт на интереси между защитата, въззивника и съдията докладчик по делото. Тази конкретни и обективни данни мотивират ОС-Ловеч да приеме, че въззивникът е бил лишен от право на справедлив процес, от независим и безпристрастен съд, произтичащо от чл. 6 от ЕКЗПЧ.

„В състава на съда не бива да участват лица, по отношение на които съществуват определени основания да се очаква, че няма да действат с необходимостта обективност и безпристрастност и участието им ще остави под съмнение в очите на гражданите обективността и правилността на постановени съдебен акт“. /Ст. Павлов, Наказателно право/.

Съгласно Решение № 78/9.06.2022 г. на ВКС по н.д. № 221/2022 г. , I I I н. о „Известно е , че тестът за безпристрастност съществува в две форми : субективен и обективен тест. Външното впечатление за предубеденост или легитимно състояние е достатъчно от гледна точка на обективен разумен наблюдател. Проверката за безпристрастност изисква : 1.членовете на съда трябва да бъдат субективно безпристрастни, т. е никой от тях не следва да показва, че е взел страна или има лично предварително оформено становище и 2. съдът трябва да е обективно безпристрастен, т. е трябва да има достатъчно гаранции, за да бъде изключено в това отношение всякаво основателно съмнение“.

На следващо място, от съдържанието на приложените протоколи от съдебно заседание се установява, че по делото са налице данни за поведение на съдията докладчик, което води до извод за проявена пристрастност от изхода на делото. При разпита на свидетелите от протокола за съдебно заседание се установява, че на свидетелят не са задавани въпроси по реда на

чл. 280, ал. 2 във връзка с чл. 279, ал. 3 и 4 НПК. На св. И.Д. /л. 34-38/ съдията докладчик пръв е задавал въпроси на свидетеля след прокурора, а не последен. При разпита на този свидетеля са приобщени показанията му на основание чл. 281, ал. 1, т. 2 от НПК, дадени в съдебно заседание на 17.02.2020 г. пред друг състав на съда, но съдът не е запитал свидетеля кои показания поддържа и ако са налице противоречия, на какво се дължат те. Съдът в мотиви е обсъдил показанията на този свидетел и е дал вяра на показанията на св. ДЖ. на досъдебното производство, но тези показания не са приобщени по съответния ред в съдебно заседание. Не е спазен от съда реда на задаване на въпроси и при св. С.П.М. /л. 38-40/, като съдията докладчик пръв е задавал въпроси на свидетеля. По делото е направено искане от адв. З. за отвод на съдията докладчик на основание чл. 29, ал. 2 НПК /л. 40/, с оглед начина на ръководене на съдебното следствие. При разпита на св. Я.Б. /л. 41/ съдията докладчик отново не е спазил установения ред по чл. 280, ал. 2 във връзка с чл. 279, ал. 3 и 4 НПК и отново пръв е започнал да задава въпроси на свидетеля. Това нарушение е допуснато и при разпита на св. Г.М.Г. /л. 153/. Същото нарушение се констатира и при разпита на св. П.К.И. /л. 160/. Съдържанието на протоколите от съдебно заседание сочи на поведение на съдията-докладчик, което е в разрез с процесуалния закон и което може да се интерпретира като поява на предубеденост от изхода на делото. Това поражда съмнение в обективността и безпристрастността на съдията докладчик. Въззивната инстанция намира, че делото не е разгледано от независим и безпристрастен съд.

Налице е и допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила при събиране и оценка на доказателствата по делото по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, което е довело до ограничаване правото на защита на въззивника и води до отмяна на обжалваната присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Съдът е нарушил правилата за събиране, проверка, оценка и анализ на доказателствената съвкупност, като на свидетелите не са задавани въпроси по реда на чл. 280, ал. 2 във връзка с чл. 279, ал. 3 и 4 НПК, не са приобщени показанията на св. ДЖ. на досъдебното производство, а съдът ги е кредитирал в мотивите без излагане на съображения по какви причини РС-Плевен е кредитирал тези показания от досъдебното производство. На част от свидетелите, на които са приобщени показанията, не са запитани от съдът кои

показания поддържат и на какво се дължи противоречието помежду им. Съдът е изградил фактически изводи и е направил извод за авторство и съставомерност на деяние, извършено от въззивника, въз основа на показанията на св. ДЖ. на досъдебното производство, които не е приобщил по съответния ред. Тази инстанция приема, че РС Плевен е допуснал нарушение на процесуалните изисквания на чл. 13, чл. 14 и чл. 105, ал. 5 НПК, които са относими към основание по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК.

Ловешкият окръжен съд намира, че следва да се отмени присъда № 147/31.10.2022 г. по НОХД № 963/2021 г. на РС-Плевен и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 335, ал. 2 от НПК**, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 147/31.10.2022 г. по НОХД № 963/2021 г. на РС-Плевен.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____